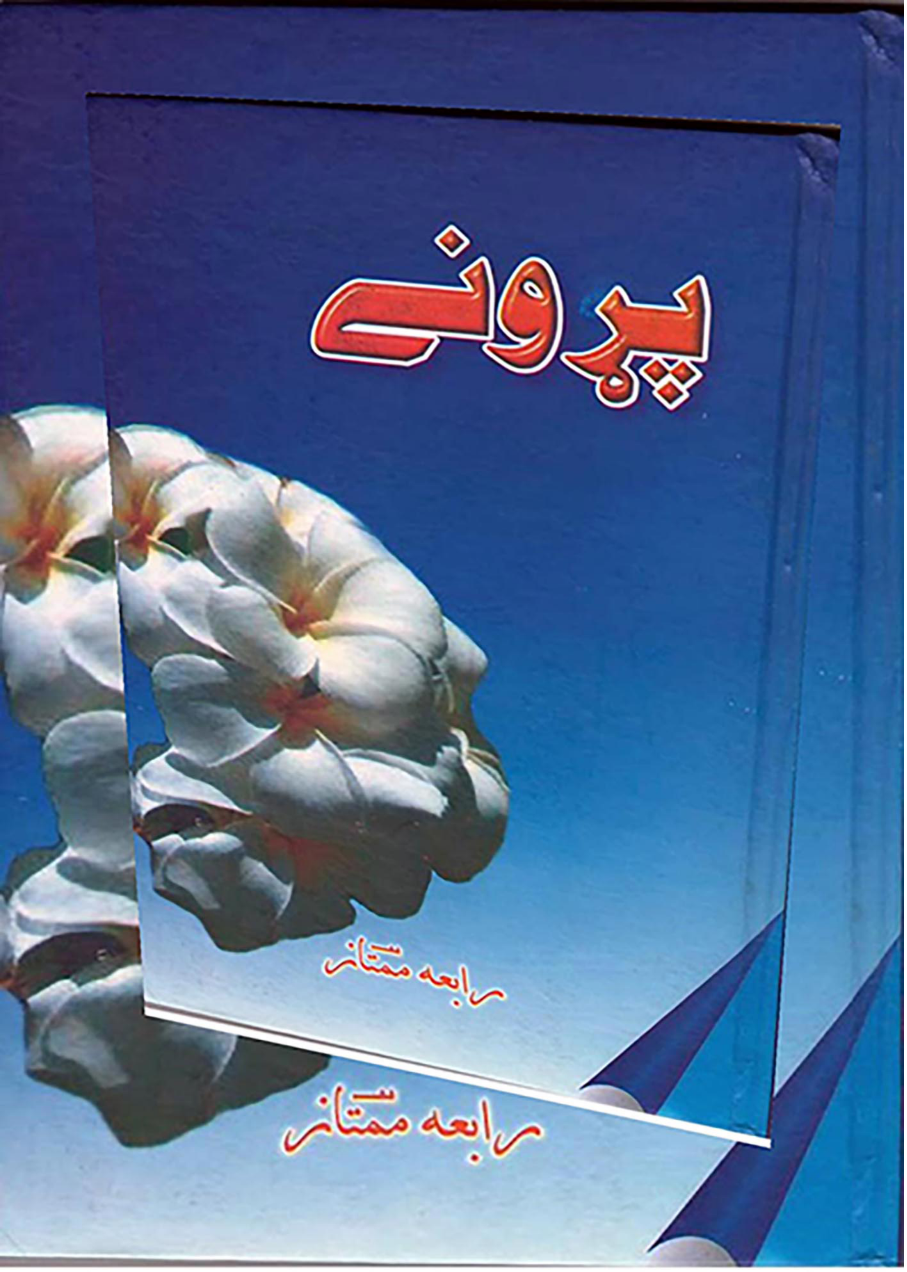

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پرونے

ليکواله ———— رابعه ممتاز

د چاپ کال ———— ۲۰۰۴ء

پرېس ———— جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

"دُعا"

دَ حیا د رڼاګانو ترجمانه
دَ پېړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

پړونے

په جنازه مې سپين پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د سينې قاتل کړځي سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ

کله مې تور کله مې سپين پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمیر	لیک	مخ
۱	پېرونے — عبدالله جان مغموم	۹
۲	منته — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځُم د مدینې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)	۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دیدن نونه څومره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د خپل کلي ځر کوروننه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	مخ چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې روبندې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت چې ړوبړېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

19	نه به د باران نه د بڼلي نه د سیلۍ قیصې	۵۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	مانه خو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې د ے دغوښې څه د کانړي نه خو جوړ نه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څه به تیرېږي دنیک خوا کمے دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل څپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند چې نګړه کښې ویرېږمه زه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته ئې	۷۴

٤٠	ښځې خلق (نظم)	٧٥
٤١	شته په سپرلي کښې د پر ګلو نه شته دے	٧٦
٤٢	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	٧٧
٤٣	مور (نظم)	٧٨
٤٤	د ښو د سر د پاسه (غزل)	٨١
٤٥	نن د باران شپه روښده شوه جوړې (غزل)	٨٢
٤٦	ښه اخلاق (نظم)	٨٣
٤٧	په یمو باندې راواوړې (غزل)	٨٤
٤٨	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به کوو	٨٦
٤٩	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	٨٧
٥٠	لوړ (نظم)	٨٨
٥١	شپه د انتظار (نظم)	٩٠
٥٢	لوبه (نظم)	٩٤
٥٣	لوبه (نظم)	٩٦
٥٤	فریاد (نظم)	٩٨
٥٥	شاهیت (نظم)	١٠٠
٥٦	یادونه امیدونه (نظم)	١٠٣
٥٧	پښتون (نظم)	١٠٤
٥٨	نصیحت (نظم)	١٠٦
٥٩	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	١٠٨
٦٠	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	١٠٩
٦١	مینه (نظم)	١١٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۱	ستا د کبر انتها ده ته پوې نهٔ ئې (غزل)	۶۲
۱۱۲	دا چمن (نظم)	۶۳
۱۵	کیله (نظم)	۶۴
۱۱۸	بېګاه مې د آسمان ستورې په څپه خوړل شمېرل (غزل)	۶۵
۱۱۹	زوې مورته (نظم)	۶۶
۱۲۱	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائې کښې کښېږدم	۶۷
۱۲۲	خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټوومه (غزل)	۶۸
۱۲۳	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۶۹
۱۲۴	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرۍ که هر څو فنې کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فنې کمزورو باوجود د سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړونې" شاعرۍ په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوې خیالات - نوې جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوې دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتنې ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په توګه دا شعرونه یې واخلئ.

؎ چې لوبې د ډېوال ته خپلې نوښکارېږي به د لرې
په دې پټېتو د ډېوالونو د راز خبرې نبې شي

یا

؎ د مینې سوال جواب چې د ډېوال د پاسه روښي
کله خرې وي که کچه وي د ډېوالونه څومره نو نه کړي

د ډېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دے او بیا کچه ډېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال د پر خیال ساتلې دے او زما په خیال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پرونې شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي ـ چې دَ کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي.

زما په خیال چې د "پرونې" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پیش کړم -

۱- ـ دا مهٔ وایه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نو نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

٢- د ځوانکړي لوګے ښه دے
زړۀ ئې او ښکو سره مل کړم
محدود نه به زړۀ څۀ کړم
چې زړۀ یم پکښې پرېشانه

٣- د ښکلو و شر نګا مې اوري
د سترګو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسیږي

۴- ما په کودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې
د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې
څنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړۀ شاهکار
ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون" "قسمت"

د ځینې کلي ځې کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې
ملګو شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه
ممتاز دویم کتاب "پرهر" ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د ځینې دریم کتاب "د ګلونه پاڼې پاڼې" د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرئ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ۔

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلني" چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وو چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ "پړوني" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه. او زهٔ به د دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې دَ خوېندو شمېر زیات وو او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوېندو میاندو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرۍ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُو چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُو
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړونې" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا گيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے
او جارگے دي - او يا مې لور، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنځلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښور گوهر يو نظم
دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پيغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پيغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوېندې به د "پړونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب «کلونه پاڼې پاڼې» هم ذر تر زره چاپ کړم - انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم له تا
خانه کعبه يې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم پهٔ تا
د اللهٔ کورې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته دې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیا بیا

چې هر څوک کښېږي څارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کورې تاوېږم لهٔ تا

بنار دَ مکې به هېرومه څنګه
دا باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کورې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدينې نه نن

دا سې راته ښکارې زړه مې بېل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څو مره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېتې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي ﷺ دربار کښې لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستړې کړې
داسې راته ښکاري تېرې ځم ددې چې نه نن
ځم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي ﷺ ته به د زړه حالونه وایمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوښېږي چې زه ځم پاکې روضې ته نن
ځم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پېدا ئې
ته خو اهش د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نېک اولاد له لوئے نعمت دے
ته رېشتيا ء چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لوَرئې نو رحمت ئې
که ته خورئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځپل کور ئې څو کېداره
د بچو ئې تهٔ غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخليق کښې
ځان سره کړې خدائې شامله
په رضا د خدائې رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آباديږي
مال او سر دې کهٔ ځاريږي
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
تهٔ د خوږ زړگي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي سته
خو نېل کور اباد وي تهٔ
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څهٔ بامبېر وي
کهٔ هر څومره په تادېر وي
په خندا ئې تهٔ ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې دَ انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز دا سې کار اونهٔ شي
ستا نامه بې نامه نهٔ شي
تهٔ ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره ه د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وار خطا ئې په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے ټپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے ټپوس مهٔ کوه

ټول بدن لُوګے شو لمبه نهٔ شومه
د الاښتګه اور دے ټپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه تـلې
هغه محفل خور دے ټپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شوې
ورک د کلو تور دے ټپوس مهٔ کوه

مهٔ کوځه ممتاز پښې بیا مهٔ کوځه
هر څوک ترې مرور دے ټپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روشي ـ الوظو نه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تسته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روشي
که خړ دي که کچه دي دهوالونه څومره خوند کړي

زموږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه روستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د ژړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو څپل ژړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په ژړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز ژړګے مې په سلګو اوده شو
ځکه د د زارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورینږی ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه برکوز مالتونه

اُدبړ د امان په خوا کېښې ، مونږه لوبې به کولې
نه په مونږ د چا آواز وه ، نه زمونږ په چا څڅکار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائے ئې ولاړه
دا جمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هر یو کور کښې په ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس په سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به په ټول را ټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، چوئ به ئې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به ئې کلي کښې خپل نوه
د جرې تپوس به یې او کړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے او بے پاتې نه شي
که وي پیان او که شملې وي ، میلمستیا دې د دهٔ او شي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ او کړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
کوږې او بے پاتې نه شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه د هر عزت وه ، د خلوص نږدې الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کوروند وران شول

څه ښکلي شوي خړ کوروند ، د ښځو ښېنتو برجوسته
آ کچه لاړې ښځې شوې ، د هر چا بیلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کاروته ، د هر چا شو بیل کوروته

نه د ورور خور محبت شته ، نه د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړه تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نه کیږي
نن مې بیا په زړه ورېږي
د خپل کلي خړ کوروسته

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مشکلې چې به یې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتاز موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لوړ په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سیلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمیني مشال لاس کښي
په تیرو کښي یم روانه

تا به کوم ځاے کښي پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خداے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ یې

زۀ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړي لوږې ښۀ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړهٔ يې زما مينه يې
پام کوه جانيه د بل چا نشې

ستا په وعدو بيا دلته راغلې يم
هسې نه پرون پښانې را نشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګُله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړګي د تسلي دپاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

دا ستا دَرا تلو لارې کله ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا د یار پاندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږې نکړم ، جانیه خپله داشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکاریږي تې ښه دلرې
پهٔ دې چیتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخپله کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وایي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر بنګلې مخ لیسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هېو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د حبونګړې لوبې ښهٔ دي
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځلونه به زهٔ څـهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړې
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

★
★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذره مې هر وخت ځوبېږي
هیڅ علاج یې نه ښکارېږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې په څه سخته تېرېږي

ناکردې دې چې رایاد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کښتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

ممتاز تول دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته چې مغموم نه د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئني —— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته په کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرښته ئې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د اللّٰهٔ دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازی ،شعیب ته ګورم
خوشحالی نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ،شعیب ،ضیاء د زامنو نومونه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسه وړزهٔ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکریه

خوېندو روڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نه به د باران نه د ږلمی نه د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زه به ستا خبر د ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نه کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خو شپه ورځې دا غم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یئ قیصې

یو ځلې به مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زه ئې او سومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعده رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو په لار کښې
لغتي هم وي اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندي ذکرښو ځان لـه
يو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غريب عاجز نادار ه
پهٔ تندي کښې محراب هم وي

توکّل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځليدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

> هغه پېغله چې ډېره موده دېوې په نامه ناسته وه - او بيا
> بل ته ورته غاړه کړي شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه لکه کوډې د اول بدل شومه

اوس زه قسمت د لونو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پښه لوګي پښه لمبه شومه
زه چې د نصيب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاکښتې دي
ستړې ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه د ګل شومه

ګرځم پهٔ خیالونو پهٔ سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتان ورانیږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خو پهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

يم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خيال کښې روانه

د دنيا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فرياد وي
هر يو کس به په زړه بنا د وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوچې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوښدې روښه مې جدا دي
هغوئ ټول د بل بل ځا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———★———

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

تهٔ د اختر میاشت یې ښتودې تهٔ
ستا کتو له زهٔ به په بلو درشم

ماته پخوانۍ خبرې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډیږي نه

راشه دا خترورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښا راشه
ستکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ویمه چې ربېار دې حصارېږي نه

زهٔ به دا کیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ کیلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم د مابنامه اُوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے درځم او کله نهٔ درځم
ښهٔ شوه چې ممتاز لیونے کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لښته

پهٔ لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اُوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د روڼو خور ده بد نامېږي کنه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه که
دَ ګلو لښته ده ماتېږي کنه

پړونے يې تاوُ کړو له ځان نه ممتاز
کلي ده پاڼو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته خو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار د ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ماسره د خلقو د حجرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په ښمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو نور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

په آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غبن کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا مې د مورکور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړهٔ خفه شو د کېلې نه پس ګیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تهبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ دکانې نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تانه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تر مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوهٔ کړې ستا پهٔ مینه کښې خو اور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ټکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خور [بست] نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کټ به دوی پرقېږي
جانړ ټومړه بختور دي، در ته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تاسره وي
ژوند مې تاسره تړلی ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خېراتونه
ښه ګزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې خلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانه به په واره قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه ډاډه وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګلے راټکولو
دے چې ناست به په ګودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه و وم ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښنه کړے
ایږدم به ځای په اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ژوندون باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدای ږګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاریږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس اوس خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې شوکیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅه به تېرېږي - د نېک خوا کمې دې نه وي
چې زړه دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

د اکور دې اے جانيه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې گرځېږې - د دنيا کمې دې نه وي

باغونه سره گلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

د استورې د آسمان دې هميشه د اسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مه پرېږده يواځې اندېښنې رانه چاپېر شي
هرڅوک که خلق دې پر وي - خوبس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرون بدنام مه شه
که څوانه که زړه وي - د حيا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

ته په کومه دړه لاړې
زهٔ په تا پسې گرځېږم

ما په دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انگار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته په طمعه
دچمن مې ابیاری کړه

گُل زما نصیب کښې نشته
زهٔ په دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

راځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ خو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژاړو په یو بل پسې بیا روستو توبه څه
په ژوند به تپوس یو ځائے شو دیدنونه به ښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې مونږ په یو ځائے کېنو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو کیلې به مو وي زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به تپول ښه کړو

د استاد زړه خبر چې زما د پاره مرګ وه
زما پوهه کیله ده نو رنجګونه به په نه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائ شو دیو یل سره په مینه
ګیلې مانې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیا و نه به ډېر اوکړو

ممتاز د ښوانو خلقو به خندګه بنهٔ متل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د ورځوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچوه لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز در ځار شه ګوره څومره خوښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که د ادې وي لیکلي چې ما پسې ژاړې ډېره مه
د خوشۍ خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصیحتونه زۀ پلو پورې ټول اوتړم
ته چې راپه یاد شې ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

د ادې ځوانۍ شپې ورځې به هیڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېرې سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

72

د ژوند جونګړه کښې ویریږمه زهٔ
دا بې لهٔ تا وار خطا کیږمه زهٔ

د هر ارمان ګریوان شلیدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسیږمه زهٔ

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کیږمه زهٔ

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصاریږمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

***

زما د زړه په آئینه کښې شته یې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې شته یې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې شته یې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړه هرې حصّه کښې شته یې

زما د مینې امتحان اخلې شته
زما د ژوند هرې قیصه کښې شته یې

ممتاز دې اوس د زړه پرده کښې پټ شې
چې رقیبانو نه پرده کښې شته یې

ځنې خلق

کينه ور دي ذور ور دي ځنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ځنې خلق

چې په وينو د انسان هم نه مړېږي
په دنيا کښې ځناور دي ځنې خلق

چې دنيا څوک د عقبې د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ځنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے ياد کښې مشغول وي
خدائيګو هرچا نه بهتر دي ځنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې له تا نه مرور دي ځنې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ څکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

د خپل اوربل دا پيچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوک ند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم دا وايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس دمینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولېده

تصوّر کښې مې لویو لے
په ښکُلي به مې کوځو لې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوک دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته او ده نه شي
چرته اورے پاتې نه شي

هسې نه وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړه سر
زه دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شې
څه ضرر درته پېښ نه شي

زما زړه کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګنې ته اوس ښۀ عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپينه ږيره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکاري

زويه خدائ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوئ شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يوازې زۀ يم

خو مور اوس د دنيا نه لاړه
رابه نۀ شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څۀ کړي
په تېر وخت به ارمان څۀ کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنیږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ یم
ترې مې اوښکې مې څڅیږي

ستا دَ یئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزیږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

ا زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شېبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي دو دو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن په ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکارې نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د پر اِتبار کولو
ځکه خو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
تهٔ چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان يُې ته
تهٔ چې د پردي خپل احترام کوې

تهٔ به د هر چا زړهٔ کښې اوسېږې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
تهٔ خو نصيحت ما ته مدام کوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندي راواوري
په ننګو اوښکي خوري شي

په ګرېوان باران باران شي
په خولسه کښي مي راتوې شي

د زړګي په غم ښادېږ کښي
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
تړمي ترمي راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دَ زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هرچا ته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هرچا نه کیسلې شي

—***—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړه سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمینځه، د رقیب هیڅ وڅه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ما ته د بیلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلې وم
هره یوه خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګډون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زاري نه مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

ته څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دیوال یې ته

ستا طلبګاران خو جوړ دي، هر ځای ستا په طمعه دي
ځان نه خبر نه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې ډیر ښه کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دوئیو د بابا د سرشمله یٔ تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ دښتیا قیمتی لال یٔ تهٔ

تهٔ د پردی کور یٔ مور دې هر وختې پرېشانه وی
تهٔ کهٔ پهٔ کودر یٔ یا ولاړه په دېوال یٔ تهٔ

څهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رســــول لاړه ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یٔ تهٔ

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کورکښې سودائی شمه
کرحمٔ به څوک کورکښې چې به لورې پهٔ خرٔ حال یٔ تهٔ

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړی
شپه او ورځ ی خدائے تهٔ ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه ومه پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره نګیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مښېدل

ډېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه ئکه د کال به ستېرېدله

زړګے مې په درزا شو څه کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو ښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه ځوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې ځوک نه وو اور کې وه الوتلو

پرڅو تمه کړې کښې ته بې ځانه غوندې ومه
زه یې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه بنا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقېدل
درې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به یې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کړچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې ډپتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا دسپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اې سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبر یې
اې ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څه خبر یې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما سته

زه هم په زړه کې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زه هم یو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم داغي زړه باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غوړونه نیولي دي
ما هم انتظار کې د برعمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کې د ډېرې ښې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مسپېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اینې ماته کورې دادې بیا ورله راغلې یم

خو نیت یې د راتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتازه اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دي
مهٔ زیاتوه غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نرۍ غوندې چپه د هوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې رابانده راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه ستړې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه نو ستومانه غوندې ومه
د خپل سوي قسمت ته زهٔ حیرانه غوندې ومه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

تهٔ چې جدا زما نه کړې دا به څهٔ شي
جانانه ښهٔ به نهٔ شي که زهٔ درنه خفه شوم

زما د دواړو سترګو توره
دا بې لهٔ تا یمه شمکوره

ستا پهٔ لیدو مې د زړهٔ کلی خوره شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا پهٔ جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خوبیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړځې زمانه

چې مونږ جُدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

ته ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړیږي
بې تا، نهٔ قلاریږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې آولي پهٔ زړهٔ غشي

دا بې لستا مې جانانه زړهٔ کله صبریږي
بې تا نهٔ قراریږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره ګرانه
دنیا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یکه باران غونډې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتــــلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پښتې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دا چې تاوېږي
بس یو پښتې دې کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیري پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو ښټے دے کمیږي

په چا ښهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو ښټے دے کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که .
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے په دغه خوشحالیږي
بس یو ښټے دے کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تۀ د سیلۍ نه تیز یې
اے د تیزۍ نه ډکه ته د تیزۍ نه تیز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په ډښتیا ښکاری ، زهٔ دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نهٔ چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زهٔ دې غیرت منمه ، خو دا تهٔ ناست خړله یې
دا غلے پیلے غونډې ، دا سې ناراست څهٔ له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ترٔ مدهوش ولې یې
زما تور دزنه زویه ، دا سې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې کنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د ښېنو کښې هغه ، زړهٔ تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

اوس الوتلې شې ته ، برېښتلې شې ته
پاس د هوا له پړدو ، لربر وتلې شې ته

اوس ته د آزادۍ ښېرۀ، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سينه، ته مشغولا کولې شې

چې څۀ دې زړۀ غواړي هرڅۀ آزاد کولې شې
خوګۀ خپل ځان باندې ، څۀ اعتماد کولې شې

پاسه يقين اوکړه ته ، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووينه ، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکارې ، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اے د شاهين بچيه ، پاسې تيکو ته ګورې

ته څۀ تپوس خونه يې ، ستا نوم شاهين دے ګورې
دا د شاهين د پاره ، د پرلوۍ توهين دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَ خدائے دکورنه ځان لوګے کړه ته
تاوُشه تړې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانه شي
خلاصه به دغم ځوره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن په زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتان جوړ اوس ویخم لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زه د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور يمه
ځکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زه د مينې ښکله خو دشمن د پاره اور يمه
زه يم پښتنه لوګې لوګې له پښتون دور يمه

دا زما پښتون روږې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې په عزت بانديې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار او کړي بيا ترِ کله دوستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا ځمکې خو ښېږي نه
دے د همت توره ده په يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د دور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښي
دے د نور پړونی د آسمان نه هم اوچت کښي
دے د پردے د مور عزت د خپلې مور عــزت کښي
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښي

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د حجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره منکرے هم د خپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نهٔ ئې ښهٔ دي خو یو داړي بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي به جرګو نهٔ به منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نهٔ کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مرځای د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مرچا پهٔ ځان بار کړه

خدائے پهٔ دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نېکئ خدائے خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه دعقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا دغم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اوري نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه نحو دې خپله قصه هېره کړه

اوس نحو به خبرې هر ځاے کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا نحو يو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مينه په اخلاص کوُم
تا مينه شکونو کښې راګيره کړه

ما وئېل په مرګ به جدا کېږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاښته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهتر دے
لالے مې خوا کښې ناست دے نرۍ ږغه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دَ ګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي دَ ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي خوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خاندہ خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ یٔ
د قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

مال دولت څو د لاس خیرے دے ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

محبت څو څوک په زور کولے نهٔ شي
د خبرې د رضا ده ته پوهٔ نهٔ یٔ

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهٔ نهٔ یٔ

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا یٔ ته پوهٔ نهٔ یٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زه یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوې سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زه هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړه وهل ټوپونه

څو یو کس د ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا تول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

که ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه د کي

که پا نې را شوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ داسې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غبز شو
د مالي آواز برک برک شو

دا ته څهٔ رنګې بد بخت يې
ګل شوکے د هرې لخنتې

ما د زړهٔ وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چمن خو د هرچا دے
هسې نه يو زځې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

د چمن زمونږ چمن دے
د وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله

دَ هغه تورسرې چې دچا دَ خاوند په قبر غوړېدلې

څهرې لا هغسې تازه دي

ګیله خو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څومره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت خو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا خو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېروومه

هرڅو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڅت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې ته خفه کېږم

ته صبر خدايه ورکړې
دوئ به څنګه ګذرا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روس څه روا يمه خدايه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پيدا کومه
چاپېره ځان نه ګورم
په تيروکښې شومه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه دوه روځم
ځان به کوم خواته رسومه

دړوند منګرے لاړو
تورو خاورو کښې روده شو

یو ځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نه ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پس ښنې یا غیچه به زه
په صبر تازه کومه

د هر څه ته مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس ته مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نه کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه و، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وايي زه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به يې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې څولۍ نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څۀ خوارو لوئې کړے یم څۀ وېلے نشم
دا ستا احسان زۀ په دنیا کښې خلاصولے نۀ شم

زۀ چې پېښ اشوم نو په هیڅ نۀ پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څۀ خوارو او په محنت باندې دې لوئې کړمه زۀ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهې کړمه زۀ

تۀ به وې وېښه ولې زۀ دې اوده کولم مورې
په پښتو لاسو به دې زۀ ورو ورو ټپولم مورې

په زرر قربان به دې دېرو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زۀ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ماسره کولو
زه به پوره شوم تا به بيا هم محبت کولو

مورې چې پوهې شومه زلمې شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلې نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللې نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا څوکنډ کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې تخنبه کوم يو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر يو يو پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووايم او کومه پکښې پرېږدم

دوي نه خبر نهٔ وو چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پر مه لاهو شومه اوس څهٔ به دا وُچتېږم

زما قسمت دې خدايه په تيارهٔ کښې دے ليکلے
زهٔ خو رسه تيندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصيبه په رشتيا دغم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ تدبير اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې دَ هر چا نه زۀ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زۀ ئې زړۀ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څۀ اور لګومه

لا لیه مهربانه ته جدا مۀ شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زۀ جارو کومه

نن را شه دَ زړۀ سره د هیچا نه مۀ کو ویره
په طمعه در ته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زۀ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده يواځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زهٔ ژوندون هېڅ وپه ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقيب زموږ تر مېنځه د نفرت لارې توکلي
د هر څهٔ به صفا شي خو که زهٔ درنه پخلا شم

بر باده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا دکړي
خو تهٔ دې نيت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنيا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ دځان نهٔ دجهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناسته، دماښام تیارهٔ لانهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تاپسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته خدای رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا دخدای رضایم خو د صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان ئې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library